

Bemærkningerne beskæftiger sig endelig med spørgsmål som samling af lovforslag i hovedområder, ændringer i den praktiske arbejdsgang, udredningsarbejdet, høringer i folketinget, de enkelte folketingsmedlemmers arbejdsvilkår, folketingets kommunikation med omverdenen og forholdet til Europaparlamentet.

Statsministeren udtalte ved 1. behandling bl.a.:

„Det forslag, som vi har til første behandling, vedrører fundamentale samfundsfunktioner. Det beskæftiger sig med formerne for folketingets og regeringens arbejde og dette arbejdes indhold. Det drejer sig især om, hvordan vi sikrer lovgivningsarbejdet de bedst mulige vilkår, og hvordan vi får arbejdsresultaterne bragt til befolkningens kundskab på en måde, så de kan forstås og ses i den større sammenhæng.

Det er problemer, som længe har indtaget en fremtrædende plads i den offentlige debat. Vi er alle optaget af, både hvordan vi kan forbedre beslutningsgrundlaget for den overordnede styring af samfundet, og hvordan vi kan gøre denne styring vedkommende og forståelig for befolkningen.

På denne baggrund må det naturligvis vække interesse, når der foreslås iværksat et udredningsarbejde om disse forhold. Der er taget et initiativ, der bør hilses velkommen, men jeg er bange for, at initiativet er for ambitiøst. Det er, ligesom man vil det hele på én gang. Af bemærkningerne til forslaget ses, at man vil pålægge udvalget et væld af arbejdsopgaver, og det siges endda, at der kun er redegjort for nogle af de forhold, der må medtages, når der skal tages stilling til mulige forandringer af de bestående arbejdsformer.

Jeg vil anbefale, at man koncentrerer overvejelserne om nogle få af de rejste spørgsmål og tager stilling til, om det så er nødvendigt at nedsætte et eller flere udvalg til at behandle dem, eller om opgaverne kan løses på en anden måde.

Spørgsmålet om ændringen af den praktiske arbejdsgang i folketinget må i første række være folketingets eget anliggende, og jeg forstår, at et arbejde allerede er i gang. Skal jeg herudover fremhæve et par spørgsmål, som forekommer mig væsentligst i hele denne problematik, må det dels være det, man kunne kalde den tværgående planlægning, dels den såkaldte kommunikationskløft.

Et embedsmandsvalg arbejder, som jeg tidligere har haft lejlighed til i en spørgsmålsbesvarelse at nævne det her i tinget, bl. a. med at finde frem til en hensigtsmæssig måde at iværksætte et tværgående planlægningsarbejde på. Det er et uhyre kompliceret spørgsmål, og vi kunne måske undgå en del overflødig dobbeltarbejde, hvis man i første omgang i det udvalg, som man her i folketinget vil lade behandle dette forslag, lod disse problemer ligge, indtil regeringen på grundlag af det igangværende udredningsarbejde kunne fremlægge et materiale.